

лабовы крила, ати подфракни и търси покой у господа, отца толко милостиваго.“

Наистина, наша-та майка, църква-та, като са старае за спасеніе-то на деца-та си, вз седемз-тѣ недѣли на честный-а посоз и вз три-тѣ, кои-то сѣ предз него, написала е (ако е свободно да кажемз тѣй) пѣснь за сичкій человекскій родз, коя-то го описва живо вз три раздѣла: сирѣчь, какъ е падналъ, какъ е испуенъ, и какъвъ мѣ е послѣдний-а сѣдз. А сичка-та таа пѣснь исплзнена е съ каа-теленъ плачь, съсз чѣдности отъ псалтирь-а, съ пророчества за спасеніе-то, кое-то идаше, съ описаніе на страданіа-та спасителеви и то не само съ дѣховны-тѣ пѣсны, но и съ обичаи-тѣ, та да бы была юще поака пѣснь-та человекъ трѣба и взнкашно и вѣтрѣшно да работи за спасеніе-то си: „ухо-то мѣ треба да слѣша, и око-то мѣ да гледа, и уста-та мѣ да са молятъ, и рѣцѣ-тѣ мѣ да са подигатъ къмъ невето, и колене-тѣ мѣ да клекатъ, и негово-то гордо чело трѣба да навежда до земѣ-тѣ, и найнапаконъ да овѣздае съсз постъ лакомый-а си желѣдецъ, кой-то влече доло високи-тѣ мисли, кои-то замисла дѣхъ-а.

Три недѣли преди честный постъ вѣчь са зафаща дѣховно-то приѣготовленіе. Притча-та за фарисеа и Митарѣ учи ны, да са молимъ Богу смиренно, и да не си распилавами дѣхъ-а. Подирз тока вз вторѣ-тѣ недѣли притча-та за загубенный-а сынъ ꙗе обѣрне къмъ поканіе сѣкиго грѣшника, кой-то не е съвѣмъ заблѣдилъ; аколи нѣ-